ఈర్ష్య

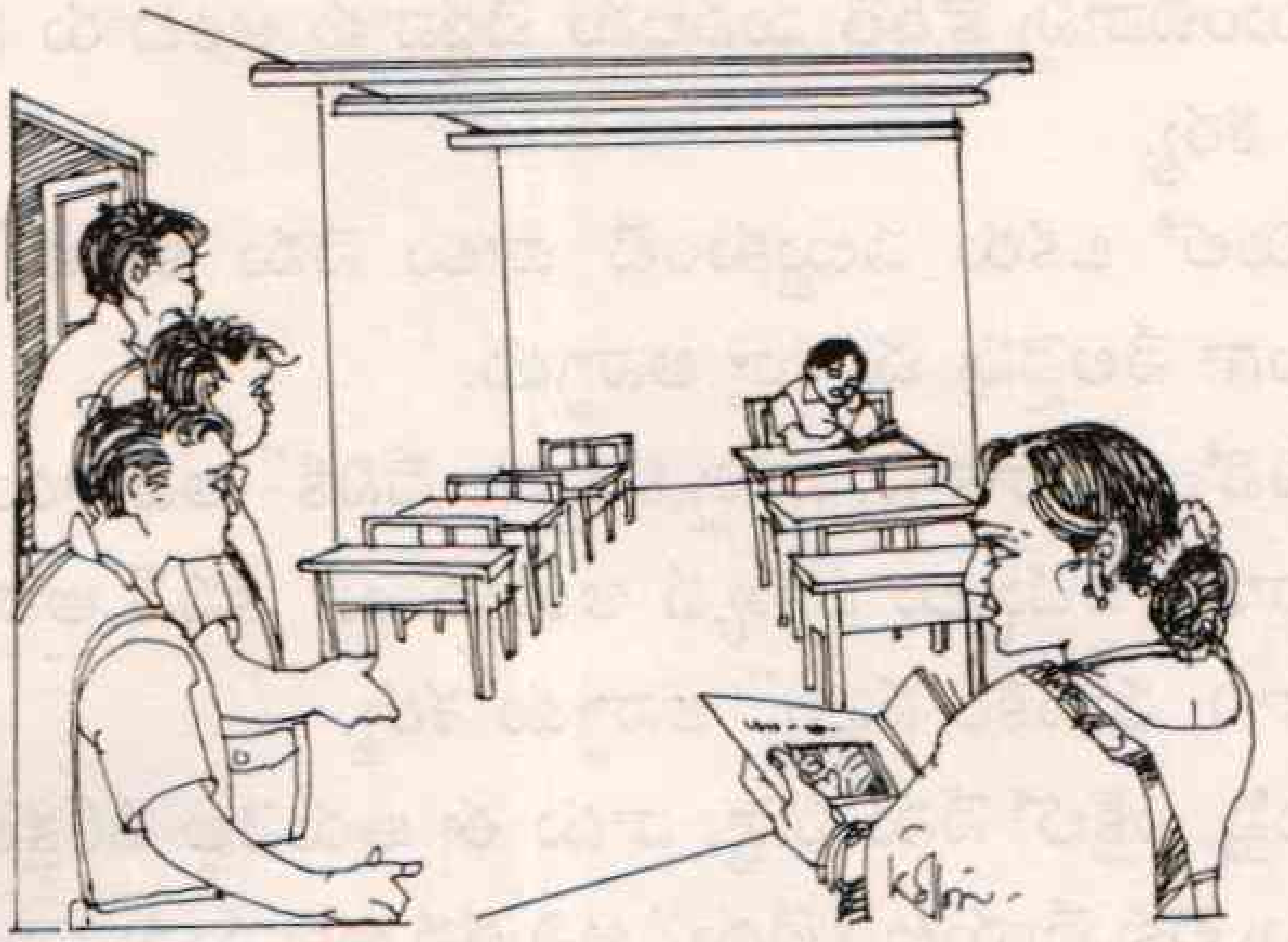

అది భోజన విరామ సమయం. టీచర్స్ తమతమ ఇళ్లకు వెళ్లారు. వాళ్లతో పాటు కొందరు విద్యార్థులు వెళ్లారు. మరికొందరు విద్యార్థులు స్కూల్ ఎదురుగ వున్న వేపచెట్టు కింద నిలుచున్నారు. కిషన్ తన స్కూల్‌బ్యాగ్‌లోనుండి ఓ ప్లాస్టిక్ సంచిని తీసాడు. అందులో వున్న నాలుగు లడ్డూలలోను ఒకటి తాను తీసుకున్నాడు. మిగతామూడు, జానికొకటిచ్చాడు. శర్మకొకటిచ్చాడు, ఆఖరిది స్వామి కిచ్చాడు. నలుగురు లడ్డూలను తింటువున్నారు.

కిషన్ తన లడ్డును పూర్తిచేసి -

"మీరు నా స్నేహితులు, నాకో పనిచేసి పెట్టాలి" అన్నాడు.

"ఏంపని?" అడిగాడు జాని.

"మీరు చేస్తం అంటే చెపుత -"

చెప్పు అన్నట్టు చూశారు మిగతా ముగ్గురు.

"సాయంత్రం బడివొదిలినంక వీరయ్యను పట్టుకొని కొట్టాలే" ముగ్గురివైపు చూస్తు గుసగుసగా అన్నాడు. ముగ్గురు ఆశ్చర్యంగా విన్నారు. ఇందుకా లడ్డూలు తినిపించింది అనుకున్నారు లోలోపల.

"వీరయ్య మంచివాడు కదర" జాని అన్నాడు.

"ఎవరి జోలికి కూడపోడు" స్వామి చెప్పాడు.

"వాన్ని కొట్టాలి అంతే" కిషన్ ఆవేశంగా అన్నాడు.

"మంచివాన్ని కొడితే మనలను చెడ్డవాళ్లు అంటారు సుమా" అన్నాడు శర్మ.

"మీలో ఒకరు పట్టుకుంటే చాలు నేను కొడత" కిషన్ నిశ్చయంగా నేలవైపు చూస్తూ అన్నాడు.

"నీవో, మేమోకాని, వాన్ని కొట్టడం దేనికి" అడిగాడు జాని.

"వానికి ఎచ్చులు ఎక్కువ అయినయి" కిషన్ అన్నాడు.

"కానీ, మనకేం నష్టం" అన్నాడు శర్మ.

"ఫిఫ్త్, సిక్త్‌లో నేను ఫస్టు, వాడు ఈ ఆరునెల్ల పరీక్షలో ఫస్ట్ వచ్చి నన్ను లెక్కచేయటం లేదు" అని తన అక్కసును కక్కేశాడు.

అది విన్న ముగ్గురు మనస్సుల్లో వీరయ్య కదిలాడు. "కష్టపడి చదువుతాడు" అనుకున్నాడు శర్మ. "పుస్తకాలుకూడ కొనుక్కోలేని పేదవాడు" అనుకున్నాడు జాని. "క్లాసులో కాని బయటకాని ఎవరిజోలికి పోయెటోడు కాదు" అనుకున్నాడు స్వామి.

"మీకు గూడ వాడంటేనే యిష్టమున్నట్టుంది. మీరు రాకున్న బడివొదిలినంకా నేనొక్కన్నే వాని పనిపడతలే" అంటూ కోపంగ అక్కడినుండి వెళ్లిపోయాడు.

"ఒరే జాని ఈ విషయం మన క్లాసు టీచర్‌కు ముందే చెప్పిరారా" అన్నాడు శర్మ కిషన్ అక్కడినుండి వెళ్లిపోయినంక.

"అవునా చెప్పరా" అన్నాడు స్వామి, శర్మ మాటలో మాటకలుపుతు.

ఆ తరువాత జాని టీచర్‌వైపు పోగ స్వామి, శర్మ క్లాసువైపు నడిచారు. క్లాసులో వీరయ్య ఏవో లెక్కలు చేసుకుంటు వున్నాడు. బెల్ అయింది. బయట వున్న పిల్లలందరు క్లాసుల్లోకి వచ్చారు. వాళ్లవెనకాల్నే డస్టర్, చాక్‌పీసులతో టీచర్లు క్లాసుల్లోకి వొచ్చారు. తమ టీచర్ క్లాసులోకి వచ్చేసరికి కిషన్ క్లాసులో లేడు.

అప్పుడే లోపలికి వస్తువున్నాడు. కిషన్ మౌనంగ చూస్తు వచ్చి క్లాసులో కూర్చున్నాడు. శర్మ, జానివైపు, స్వామి వైపు చూపును మార్చి మార్చి చూస్తున్నాడు.

"ఒరే పిల్లలు ఈరోజు మీకొక కథ చెపుతాను -" అనగానే అందరు ఉత్సాహంగ చూస్తువున్నారు.

"మనిషికి ధనంవున్నా వానిమీద ఈర్ష్య పడతారు. పదవి వున్న వానిమీద ఈర్ష్య పడతారు". ఎవ్వరికైన ఈ రెండు కావాలంటే అంత సులభంగా రావు. కాని మనిషి తనకంటే తెలివైన వానిమీద ఈర్ష్య పడితే ఏంలాభం ? ఒక మనిషి తలచుకుంటే శ్రమ, శ్రద్ధలో ఎదుటివాని కంటే ఎక్కువ తెలివిని సంపాదించవచ్చు. ఉదాహరణకు వీరయ్య తొంభై మార్కులు తెచ్చుకుంటే ఇంకా కష్టపడి శ్రద్ధతో చదివితే కిషన్ తొంభైఐదు మార్కులు సంపాదించవచ్చు. అంతేకాని వీరయ్య మీద కిషన్ గాని, జాని గాని, శర్మగాని ఈర్ష్య పడనక్కరలేదు. ఈర్ష్య మనుషుల మధ్య పరాయితనాన్ని పెంచుతుంది" అనగానే

కిషన్‌కు చెంపనకొట్టినట్లయింది.

ఏదో తప్పుచేసినట్టు చూపుల్లో మార్పువచ్చింది.

అవును అనవసరంగా వీరయ్యను కొట్టాలి అనుకున్నందుకు సిగ్గుపడ్డాడు.

ఈలోపు టీచర్ "కాబట్టి ఎవ్వరు గూడ ఎప్పుడు గూడ చెడును తలపెట్టవద్దు" అని కూర్చుంది.

వీరయ్యను కొట్టాలనుకున్న కిషన్ నిర్ణయం, ముందే టీచర్‌ను చేరిందన్నమాట. రహస్యమైనప్పుడు నలుగురి మధ్య దాగుతుందా ? దాగదు. తన తెలివి తక్కువ ఆలోచనకు సిగ్గుపడ్డాడు. వీరయ్య టీచర్ చెప్పిన నాలుగు మాటలను మరి మరి తలుచుకుంటున్నపుడు అతని ముఖాన చిరునవ్వు కదిలింది.

ఒకర్ని కొట్టే హక్కు మరొకరికి ఎక్కడిదీ ?